

בין הזמנים

בלילה הרוחות קהירות.
איש תל-אביב מכין את שמיכותיו.
בירושלים תמו הבחירות.

שקט.

סתו.

מארצות הקר עפים הפסנתרנים
כעופות כנף לארץ חדרום.
נגנו, נגנו משיריכם הנושנים
כחמור שלשם.

קיץ רב תלאות רעש פה ולקט.
עתונים זמרו באפן מיוחד.
אנו, הקתל הטוב והנכבד,
אנו ציפים לבנו מחתונן
למשהו שבת,
למעט-מעט
שופן.

סתו.

העננים הולכים ומתעבים.

סתו.

הפסנתרנים הולכים ומתרבים.

סתו.

ההמונים מפקקים באהל שם.

סתו —

אך מסכיב, בפרדסי זהב
שוב צומחים-עולים ימות עולה וריב—
מה יקר עכשו כל יום משעמם...
עוד מעט — קטיף!